

Kodėl ne Juodagalviai?

Idėja Juodagalviuose surengti metikų veteranų varžybas kilo prieš dvejus metus. Žinia greitai pasklido ne tik Juodagalviuose bet ir visoje Mielagėnų žemėje. Susidomėjimas buvo toks didžiulis, laukimas toks ilgesingas, kad netilpo krūtinėje. Štai Juodagalvių ūkininkė Antanina, sužinojusi apie rengiamas varžybas, parašė eilėraštį.

Saḡalai galiūnai

*Juodagalviai – ne Vilnius
Ir net ne Švenčionys.
Tai ŗaimas,
Lietuviškas ŗaimas,
Jaukių Mielagėnų pašonėj.*

*Ŗiemai ištuštėję,
Langų juodos akys
Ir ŗvapas,
Tas liūdesio, ilgesio ŗvapas,
Maitinamas vargo dienu...*

O širdis ŗžŗko laukia...

*Laukia Jūsų,
Galiūnai,
Saḡalai – plieno paukščiai.
Atskubėkit,
Atlėkit iš Vilniaus,
Iš Ŗauno,
Nuo jūros.*

O ŗaip ji toli...

*Ŗutuliai subumbsės,
Diskas debesis sieks,
Ŗūjis lauŗys medŗius,
Brauks galiūnai delnais,
Sūrius sūrius lašus.*

*Ir iš slėnio,
Ŗančioginos slėnio,
Ant visos Lietuvos
Susŗambės dŗiaugsmo varpas.
Nes artėjančios ŗventės aŗordas,
Tikim mes,
Lauŗiam mes –
Bus pasaulio rekordas.*

Prabudo ir ilgai miegojusi Juodagalvių malūno ragana. Užvirė senajai kraujas, kai pagalvojo kiek šaunių vyrų suvažiuos... Ech tas meilės ilgesys. Ir išsiveržė eilės iš senosios krūtinės:

*Vidury baltos erdvės, kurią matai tik tu
Sustoja laikas.
Ir viskas sulėtėja.
Visi, kurie per greit judėjo, pasiima arfas ir virpina stygas.
Ir lūpos užsičiaupia.
Ir mormorando.
Blakštienos švelniai glosto vokus
Ir tu judini mažuosius pėdų pirštelius.
O pėdose suspaudi smėlį.
Ir šoką raganos lietuj
(Kartu su tavimi)
Kažkaip keistai atsiloši atgal ir jau visai krenti.
Žinai, kad nieko nebesupranti.
Krenti tu, kaip gražus svajojantis žmogus
Išskleidęs žmogiškus sparnus - delnais į viršų.
Prisimeni tą smėlį, istrigusį tarp pirštų?
Ir tai, kad lyja?
Dabar tu išsižioji ir išgeri gaitvos.
Paslydęs lašas leidžiasi žemyn į delno centrą.
Ir virsta akmeniu brangiū.
Kurį suspaudi TŪ. Dabar.
Tai - TŪ.
Nes laikas nebestovi.*

Deja, emigruoja ne tik žmonės, bet ir raganos.
Ar sugrįš?

Po euforijos stojo tylą. Juk sunku sutarti, kaip įrengti sektorių: ar nekreipti dėmesio, kad saulė šviečia į akis, ar jį įrengti taip, kad nieko neakintų. Labai rimta problema ir be galo sunkus apsisprendimas.

Bet viskas praėityje ir varžybos vyks. Tik ar išsipildys Antaninos svajonė, ar skambės virš Kančioginos džiaugsmo varpas?

P.S. Tekste minimi vardai ir pavardės išgalvotos. Ne. Čia viskas išgalvota.

